

Kız ve Deniz Papağanı

Çınar BİBER

Kız ve Deniz Papađanı

Çınar BİBER

Sophie küçük bir feribotun güvertesinde duruyordu, rüzgâr iki kısa örgüsünü çekiştiriyordu. Hardal sarısı yağmurluğu dalgalanıyor, kırmızı lastik çizmeleri ıslak tahtalarda gıcırdıyordu. Çocuk boyundaki dürbününü sıkıca tutuyordu. 'Deniz papağanları burada yaşıyor,' diye fısıldadı, ela gözleri kocaman açılmıştı. Önlerindeki ada vahşi ve yemyeşildi, kayalıkları dev basamaklar gibiydi.

Sophie adanın iskelesine atladı, yeşil sırt çantası zıpladı. Zeytin yeşili üniformalı uzun boylu bir korucu, elinde bir panoyla bekliyordu. 'Hoş geldin! Ben Korucu Mae,' dedi, yuvarlak yüzü gülümsüyordu. Sophie dürbününü gösterdi. 'Deniz papağanlarını fotoğraflamak istiyorum,' dedi, aralıklı dişleriyle gülümseyerek. Korucu Mae başını salladı. 'O zaman doğru yere gelmişsin.'

Korucu Mae, Sophie'yi küçük ahşap direklerle çevrili bir yolda yürüttü. 'Bu işaretli yollar bizi de kuşları da güvende tutar,' diye açıkladı. Sophie kayalıklara baktı, orada küçük siyah beyaz şekiller kanat çırpıyordu. 'Deniz papağanları!' diye soluğu kesildi. Dürbünü sallanırken parmağıyla işaret etti. 'Çok komikler,' diye kıkırdadı. 'Turuncu gagalarıyla küçük palyaçolara benziyorlar.'

Sophie daha yakından bakmak için yoldan çıktı. Birden Korucu Mae'nin sıcak sesi seslendi: 'Dur, Sophie!' Sophie donakaldı. 'Deniz papağanları yuvalarını çimenlerin altına yapar,' dedi Korucu Mae yumuşakça. 'Onların üstüne basmamak için işaretli yollarda kalmalıyız.' Sophie aşağı baktı ve çimenlerin içinde saklı küçük bir delik gördü. 'Aa!' dedi. 'Bilmiyordum.'

Korucu Mae, Sophie'nin yanına çömeldi. 'Deniz papağanlarının sessiz ve güvenli yuvalara ihtiyacı var,' dedi. 'Çok yaklaşırsak korkarlar ve yumurtalarını bırakabilirler.' Sophie dudağını ısırdı. 'Onları korkutmak istemiyorum,' dedi. 'Sadece bir fotoğraf istiyorum.' Korucu Mae gülümsedi. 'Dürbününle uzaktan fotoğraf çekebilirsin. En nazık yol bu.'

Sophie başını salladı ve işaretli yola geri döndü. Dürbününü kaldırıp izledi. Parlak turuncu gagalı bir deniz papağanı yuvasından paytak paytak çıktı. Etrafına baktı, sonra kanatlarını çırpı. Sophie usulca güldü. 'Ne kadar komik!' diye fısıldadı. Kırmızı çizmeleri yola basmış, hiç kıpırdamadan durdu ve o telaşlı küçük deniz kuşunu izledi.

Bütün öğleden sonra Sophie uzaktan izledi. Deniz papağanlarının çizgili gagalarında balık taşıdıklarını gördü. Denize dalıp su sıçrattıklarını gördü. İki deniz papağanının arkadaş gibi gagalarını tokuşturduğunu gördü. 'Harikalar,' dedi. Korucu Mae yakında duruyordu, panosu kolunun altındaydı. 'Sen sabırlı bir gözlemcisin,' dedi. 'Deniz kuşlarını korumak için gereken de bu.'

Sophie dürbününü kaldırdı ve nefesini tuttu. Bir deniz papağanı bir kayanın üstünde duruyordu, turuncu ayakları güneşte parlıyordu. Tık! Küçük kamerasıyla bir fotoğraf çekti. Sonra bir deniz papağanı daha uçu, bir tane daha. Tık! Tık! 'Yakaladım onları!' diye sevindi Sophie. Örgüleri zıpladı. 'Sınıfıma göstermek için sabırsızlanıyorum,' dedi. 'Bu komik küçük kuşlara bayılacaklar.'

Güneş batmaya başladı, gökyüzünü pembeye boyadı. Sophie esnedi. 'Geri dönme zamanı,' dedi Korucu Mae. 'Ama önce yuvaları yoldan kontrol edelim.' Sessizce yürüdüler ve Sophie deniz papağanlarının yuvalarına döndüğünü gördü. 'İyi geceler, deniz papağanları,' diye fısıldadı. 'Yarın görüşürüz.' Kalbi sevinçle dolup taşıyordu.

Son gün Sophie bir fotoğraf daha çekti. Bir deniz papağanı kayalığın kenarında duruyordu, beyaz yüzü parlıyordu. Tık! 'En iyisi bu,' dedi. Korucu Mae ona bir rozet verdi. 'Sen artık resmî bir deniz papağanı koruyucususun,' dedi. Sophie'nin yüzü ışıldadı. 'Herkes'e yollarda kalmalarını söyleyeceğim,' diye söz verdi. 'Ve uzaktan izlemelerini.'

Eve döndüğünde Sophie fotoğraflarını bastırdı. Onları deniz kuşlarını koruma konulu bir okul sergisi için büyük bir panoya yapıştırdı. Şöyle yazdı: 'Deniz papağanlarının sessiz ve güvenli yuvalara ihtiyacı var. İşaretili yollarda kalın.' Öğretmeni panoyu koridora astı. Sophie'nin aralıklı dişli gülümsemesi okuldaki en geniş gülümsemeydi. 'Fotoğraflarım deniz papağanlarına yardım edecek,' dedi.

Sergide Sophie panosunun yanında durdu. 'Neden yanlarına yürümedin?' diye sordu bir çocuk. Sophie başını salladı. 'Çok yaklaşırsak deniz papağanları korkar,' dedi. 'Yuvalarını bırakabilirler. Bu yüzden dürbünümü kullandım ve işaretli yollarda kaldım.' Çocuk başını salladı. 'Mantıklı,' dedi.

Sophie en sevdiği fotoğrafı gösterdi: gagası balıkla dolu bir deniz papağanı. 'Turuncu ayaklarına bakın,' dedi. 'Deniz papağanları komik ve utangaçtır.' Sınıf arkadaşları etrafına toplandı. 'Ben de deniz papağanları görmek istiyorum!' dedi bir kız. Sophie gülümsedi. 'Sadece uzaktan izlemeyi unutmayın,' dedi. 'Onlara yardım etmenin en nazık yolu bu.'

O akşam Sophie fotoğraflarına yeniden baktı. Vahşi adalarındaki deniz papağanlarını düşündü. Korucu Mae'nin sıcak sesini düşündü. 'Sorumlu merak, yaban hayatını korur,' dedi usulca. Fotoğrafları özel bir albüme koydu. Kapağa parlak turuncu gagalı bir deniz papağanı çizdi. 'Benim deniz papağanı yazım,' diye yazdı.

Sophie'nin öğretmeni Korucu Mae'yi okula davet etti. Korucu Mae haki şapkasını takmış, bir deniz papağanı kuklası getirmişti. 'Sophie'nin fotoğrafları deniz kuşlarına nasıl dost olunacağını gösteriyor,' dedi. Sophie yanında durdu, gururluydu. 'Uzaktan izlemenin en nazik yol olduğunu öğrendim,' dedi Sophie sınıfa. Herkes alkışladı.

Sophie dürbününü hâlâ yatağının yanında tutuyor. Bazen deniz papağanı fotoğraflarına bakıp gülümsüyor. Vahşi bir adada bir yerde, o komik küçük deniz kuşlarının yuvalarında güvende olduğunu biliyor. Ve sadece işaretli yollarda kalıp uzaktan izleyerek yardım ettiğini biliyor. Bu, şimdiye kadarki en güzel yaz tatiliydi.